

[Skatteministeren]

For det sjette: Efter beslutningsforslaget skal der ske udbetaling i forbindelse med forskudsregistreringen, hvis modtageren og dennes ægtefælle må antages ikke at kunne udnytte det ekstra personfradrag. I de øvrige tilfælde må udbetaling ske efter reglerne om overskydende skat. Man må i givet fald vælge, om der skal kunne ske ændringer i løbet af indkomståret, f.eks. som følge af at betingelsen for at opnå et ekstra personfradrag bortfalder.

Hvis der skal kunne ske ændringer, vil det være en administrativ belastning. Hvis der ikke skal kunne ske ændringer, vil det betyde, at personer, der ikke længere er berettiget til det ekstra personfradrag, får dette, med restskatteproblemer til følge. Det vil også betyde, at personer, der f.eks. på grund af et barns fødsel i løbet af indkomståret bliver berettiget til det ekstra personfradrag, først får skatteværdien af dette udbetalt i forbindelse med årsopgørelsen; det kan selvfølgelig give nogle likviditetsovervejelser. Begge måder at tilrettelægge ordningen på giver altså nogle ulemper, som nøje må overvejes.

Og så vil jeg endelig for det syvende sige, at administrationen af børnechecken kører stort set gnidningsløst i dag, og det er altså den ordning, der foreslås forladt til fordel for en skattefradragsmodel i stil med personfradraget. Hvis jeg skal bedømme dette ud fra et rent administrativt synspunkt, synes jeg, at det ville være forkert at forlade en ordning, der kører administrativt gnidningsløst, til fordel for en ordning, der helt klart vil medføre mere administration og mindre gennemsigtighed i skatteberegningen.

Jeg anerkender meget forslagsstillernes intentioner med det forslag, der er fremsat her. Dem gjorde jeg en del ud af i min indledning. Jeg deler helt forslagsstillernes bestræbelse på at undgå denne diskussion om indtægtsgraduering af børnefamilieydelsen, og forslagsstillerne har ret i, at børnefamilieydelsen skal opfattes som en integreret del af vort skattesystem. Begge disse intentioner er jeg fuldstændig enig i.

Men en række administrative overvejelser som dem, jeg her har givet udtryk for, fører mig altså til det resultat, at regeringen ikke kan støtte dette beslutningsforslag.

Lykketoft (S):

Jeg vil gerne – endda i usædvanlig klare vendinger – sige skatteministeren tak for de indledende betragtninger om intentionerne med børnefamilieydelsen og det sammenfald, der er mellem de politiske intentioner, vi havde i 1985-aftalen, og det forslag, der her er til behandling. Jeg er meget glad for skatteministrens udtrykkelige melding om, at han ikke vil gå ind på en boldbane med at lave indkomstgraduering af børnefamilieydelsen – for det er det afgørende for Socialdemokratiet af grunde, som jeg kort skal gennemgå.

Om de administrative betragtninger vedrørende dette forslag vil jeg blot sige, at det aldrig har været vores forestilling, at man skulle åbne for krav om modregning, som i dag ikke eksisterer. Det har heller ikke været vores forestilling, at man skulle acceptere overførsel til ægtefælle, hvis den, der i dag er modtager, hellere vil have pengene udbetalt.

Jeg tror, at hvis det kun drejede sig om at bygge bro over de administrative problemer, ville vi kunne løse det og løse det meget overkommeligt, men sagens kerne er jo en anden. Sagens kerne er, at vi selvfølgelig ønsker på den administrativt fornuftigste måde at sikre, at alle børnefamilier får deres penge, at alle får de samme penge, og at vi fastholder den sammenhæng og den begrundelse, der oprindeligt var for børnefamilieydelsen. Ligesom Socialdemokratiet i 1985 sammen med Det Radikale Venstre i meget høj grad drev på i forhandlingerne for at få børnefamilieydelsen, få den på det niveau og få den indkomstuafhængig, er vi også nu meget optaget af på andre punkter at opnå forbedringer af børnefamiliernes vilkår. Jeg håber, at vi i de kommende uger kan tale takstreform, og jeg håber også, at vi inden for overskuelig tid kan få taget fat på begrebet omsorgsdage.

Men det, der er kommet frem i den offentlige debat om dette forslag, er noget helt andet end det, skatteministeren beskæftiger sig med i sin kommentar, og i øvrigt også end det, vi har beskæftiget os med vedrørende motiverne til at fremsætte dette beslutningsforslag. I den offentlige debat har der været megen kollision i fornemmelserne af, hvordan man egentlig bedst sikrede børnefamilieydelsen og bedst sikrede, at pengene kom børnene til gode, og der har ude omkring været nogle kraftige og måske